

Uvolňování éterného těla I

Esoterní hodina, Berlín, 20. prosince 1910

Běžný člověk má fyzické a éterné tělo navzájem těsně spojené. Když používá své fyzické tělo - ať už zvedá ruku, nebo myslí - uvádí současně do pohybu příslušnou část svého éterného těla. To se má u esoterika změnit, toto spojení se má uvolnit.

Člověk má páteř, která je spojena s mozkem a smyslovými orgány. Když medituje, vytváří si ve svém éterném těle jakousi „předpáteř“¹, tedy řadu lotosových květů, nacházejících se za prsní kostí. (Člověk sedmé poatlantské epochy už prsní kost mít nebude.)

V důsledku výše zmíněného uvolnění [vzájemného spojení] fyzického a éterného těla získává člověk na jedné straně schopnost rychleji hojit rány atd.; na druhé straně se mohou projevit poruchy fyzického těla, které byly oním těsným spojením zpočátku zakryty. Aniž by to člověk přeháněl, nemá všem těmto drobným bolestem a nemocem věnovat žádnou zvláštní pozornost; to všechno přejde. V přechodném období tohoto uvolňování se člověk přece jen může cítit velmi nepříjemně. Už i jednoduché studium theosofie způsobí

toho uvolnění, zatímco vědecký vývoj spojení fyzického a éterného těla ještě zesiluje.

Meditací tedy éterné tělo získá sklon odpoutat se od fyzického těla. To můžeme posílit vhodnou dietou. Pomocí diety získá naopak fyzické tělo tendenci éterné tělo ze sebe vypuzovat. Je to pomocný prostředek, který však má bez náležitého esoterního cvičení přímo nesprávné účinky. Fyzické tělo pak totiž vypuzuje éterné tělo, aniž by éterné tělo vyvinulo orgány. Je pak jakoby slepé a zří jen své vlastní fantazie.

Když schrány člověka prodělají tímto způsobem změnu, změní se i spojení s makrokosmem. O toto spojení je třeba zase správným způsobem pečovat, jinak to má neblahé důsledky - nejen pro člověka samotného, ale pro celý vesmír. Kdo by například v nevhodné společnosti vyslovil ono svaté, nevyslovitelné jméno, zapříčinil by dokonce v tomto kraji něco horšího než zemětřesení a sopečné výbuchy. Je proto nesmírný rozdíl v tom, jak se rosikruciánská průpověď vysloví, ať už je to se jménem, které je pouze krycím jménem nejvyšší duchovní bytosti, nebo bez něj. Jen posledně uvedený způsob vyslovování průpovědi je esoterní.

Rudolf Steiner

GA 266/II